

La tribuna

Un dia d'Europa enmig de la foscor

Hi ha un malestar general causat pels mateixos que haurien de resoldre la situació

JAUME

Bartumeu

El nou de maig, dia d'Europa, és un bon dia per a veure on passa el procés d'embranchament d'Andorra a Europa, i en especial, on passa la negociació de l'acord d'associació amb la Unió Europea.

Toni Martí, que va haver d'acceptar el juny del 2011, ben a contracor, la conclusió de l'acord monetari amb la Comissió Europea que nosaltres havíem enllestit també ha hagut d'assumir la negociació d'un acord d'associació amb la Unió Europea.

Des del Govern, l'any 2010, vam contribuir decisivament a fer avançar ambdues qüestions. Vam negociar i rubricar l'acord monetari i vam demanar formalment a la Comissió Europea l'inici del camí per establir un acord d'associació.

I des de l'oposició, en la legislatura 2011-2015, vaig contribuir amb responsabilitat i dedicació a la construcció d'un compromís polític en un tema d'Estat: l'acostament a la Unió Europea. Ho vaig fer convençut que un acord d'associació negociat amb seny, responsabilitat i transparència era –és també avui– molt important pel futur del nostre país, per a permetre als nostres joves estudiar, formar-se i treballar a Europa i per a permetre a empresaris i professionals autònoms treballar des d'Andorra cap als països del nostre entorn sense patir discriminacions fiscals i administratives.

Les eleccions del primer de març del 2015 van marcar un canvi d'orientació. No pas per part nostra sinó per part de **Toni Martí** i el seu ministre **Gilbert Saboya** que van decidir trencar la col·laboració i tallar tots els canals de lleial informació sobre el que s'estava fent a Brussel·les.

Els progressistes seguïem –i seguim– amb la mà estesa per a donar

EL PERIÒDIC

suport a una política d'Estat en l'àmbit de les relacions amb Europa, però el cap de Govern vol que l'oposició es limiti a callar i aplaudir.

N'hi ha que es conformen amb sortir fotografiats al costat del cabdill **Martí** i que no pateixen gaire per conèixer tots els topants de les converses ni per obtenir puntual informació de les fortes i fermes exigències de la Comissió Europea per a la conclusió de l'acord d'associació.

NOSALTRES no juguem en la divisió dels que volen ser «observadors actius». Nosaltres no volem ser els convidats de pedra en una taula de negociació en la qual només han de seure, d'acord amb la Constitució, els representants del Govern que és a qui correspon la responsabilitat de dirigir la política exterior.

El que sí volem, el que exigim, és que es porti a la taula de la comis-

La política europea de vol gallinaci de Toni Martí està aconseguint el que probablement buscava: fer trontollar la fe europea

sió de Política exterior del Consell General i a les converses bilaterals amb el cap de Govern tota la informació.

Però **Toni Martí**, sempre amb la calculadora electoral prop de la mà, ha rebutjat reiteradament la nostra mà estesa. Només ens volia fent de comparses, sortint riallers en les fotografies de la planta baixa de l'Edifici Administratiu que la comunicació cloroform oficial del Govern ofereix profusament als mitjans.

Què negocia el Govern a Brussel·les?

No trobareu cap, cap, conseller general –ja sigui de la majoria, de l'oposició o dels «observadors ac-

tius»– que sigui capaç d'explicar-ho. No perquè no ho entengui –que també podria ser si hi hagués l'obligada informació al Consell General– sinó perquè el Govern menysté al Consell General i no li explica res que no sigui anecdòtic, superficial o superflu.

El darrer exemple, aclaparador, ha estat la recent compareixença, el dimecres passat, dia 2 de maig, de la ministra d'Exteriors davant la comissió legislativa del Consell General.

Es va limitar a donar el calendari establert per la Comissió Europea per a les properes negociacions amb Andorra, Mònaco i San Marino sobre els annexos relatius a la repre-

sa de l'anomenat cabal comunitari.

En aquestes reunions s'examinaran els textos que Andorra haurà d'incorporar, si us plau per força, a la seva normativa interior.

Un calendari. Cap text, cap document que exposi l'abast d'aquella incorporació ni, menys encara, l'avaluació que eventualment en faci el govern Martí.

La ministra només va facilitar als consellers generals la documentació relativa a la represa obligada del cabal –la normativa comunitària– en matèria de transport aeri.

Cap documentació sobre la qüestió del tabac, ni sobre la lliure circulació de persones, menys encara sobre la llibertat d'instal·lació d'empreses i professionals andorrans a Europa. Res de res!

DEU SER QUE Toni Martí, que vol imposar a Escaldes l'heliport, pensa que el transport aeri a Andorra arribarà als nivells dels aeroports europeus de Frankfurt o Charles de Gaulle-Roissy i cal en conseqüència examinar prioritàriament la qüestió del transport aeri.

La política europea de vol gallinaci de **Toni Martí** està aconseguint el que probablement buscava: fer trontollar la fe europea, les «ganes d'Europa» de la ciutadania andorrana.

Aquesta paraula «Europa», que hauria de ser emblema de seguretats, de lleialtats, de projectes i d'afectes, està esdevenint per obra i gràcia del govern Martí en un símbol de burocràcies absurdes, de reglaments excessius, de polítics ineptes dedicats a interminables debats bizantins que no resolen res.

I així anem fins a semblar que ells són els responsables últims d'un malestar general permanent, del qual val a dir que és fàcil atribuir la causa als mateixos que l'haurien de resoldre.

I mentrestant l'economia d'Andorra s'ensorra i s'esmicola **Toni Martí** busca un vailet successor. ≡ **President d'SDP**